

Hvordan man vælger at bruge de flere penge, man råder over i den kommunale verden, har jeg ingen interesse i at blande mig i overhovedet. Det er jo en del af det kommunale selvstyre. For det, vi har aftalt, er alene, hvor mange penge der er til rådighed.

(Kort bemærkning).

Søren Egge Rasmussen (EL):

Når man har baggrund i et byråd, er det lidt tankevækkende at komme her i Folketinget og opleve, at der er færre folketingsmedlemmer, som gider høre finansministerens tale, end der er byrådsmedlemmer, som deltager i behandlingerne, når budgetterne i kommunerne skal forhandles. Selv i en mindre kommune vil der jo sidde flere i en byrådsal, end der sidder her i Folketingssalen i dag.

Jeg er sikker på, at når den her finanslov er vedtaget, vil der være en meget stor interesse ude i kommunerne for, hvordan det får konsekvenser for den enkelte kommune, og hvordan det rammer dem, når de 3 mia. kr. skal spares.

Jeg synes, det er væsentligt at se på samfundets sammenhængskraft. Og der er altså nogle faresignaler:

Når vi oplever et samfund, hvor så mange fattige børn får lov til at vokse op – og hvor man får sådan en svada om, at forældrene bare kan tage en avisrute, så går det nok – vil jeg godt høre, om finansministeren ikke kan se, at vi har et stigende problem i Danmark med den her stigende fattigdom. Hvordan vil finansministeren forholde sig til, at der er en stigende gruppe fattige børn især med flygtninge/indvandrerbaggrund, der vokser op i Danmark?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes også, det er spændende at have en kommunal fortid og have været medlem af et byråd og vide, hvordan en kommunal verden agerer, og hvad det er, man gør, for der er jo igen ikke tale om at skære ned.

Der er slet ikke tale om, at finansministeren skal blande sig overhovedet. Hele ideen er lige præcis, at hvis man har en aftale, så holder man den aftale, og så er der overhovedet ingen, der vil blande sig i noget som helst.

Så hvis spørgsmålet fra hr. Rasmussen er om, hvor man skal skære ned med 3 mia. kr., kan jeg svare, at jeg ikke skal skære ned på noget som helst. Jeg beder bare om, at kommunerne og Kommunernes Landsforening, der har indgået

en aftale, tilstræber at overholde aftalen. Det er egentlig rimelig enkelt.

Hvordan man håndterer enhver udfordring i fremtiden, er jo en løbende proces. Hvad gør man for at undgå opbrudte hjem? Hvad gør man for at undgå narko? Hvad gør man for at undgå alkoholisme? Hvad er det for udfordringer, man står over for? Det må man jo håndtere, og det gør vi i Finansministeriet ved at foreslå, at man bruger flere penge.

Så det er altså en opfordring til at afklare, hvordan man håndterer de flere ressourcer, som man egentlig får for at løse opgaverne. Det er der en fælles forståelse for.

Det er jo det samme, der gælder for satspuljen: Man har en forståelse for og en forventning til, at de midler, man bevilger, er med til at løse et problem, som man kan se man skal håndtere i fællesskab.

Jeg ved ikke, hvem det er, der accepterer, at der skulle være flere fattige eller flere folk, der lever i armod. Det er der vel ingen, der accepterer. Det er vel en fælles udfordring. Men det er bare ikke altid, det hjælper at give flere penge, hvis de penge, man giver, rent faktisk ikke omsættes i de resultater, som man ønsker.

Kl. 15.55

Så må man tage fat om nældens rod og sige: Hvad er det så, vi skal gøre på en anden måde? Hvordan bliver vi klogere? Hvad gør man i kampagner over for unge mennesker, der går ud og fester i weekenden og tager ecstasy? Er man sikker på, at alle lever op til ansvaret? Er det også alle forældre, der lever op til ansvaret? Det er et fælles ansvar, vi har – politisk og i øvrigt også som familie.

(Kort bemærkning).

Søren Egge Rasmussen (EL):

Hvis man holder stor afstand til problemerne, kan man ikke se dem. Jeg er da glad for, at finansministeren godt kan se, at samfundet har nogle problemer.

Jeg synes, det er ærgerligt, at den her finanslov ikke bygger mere på noget, som er langsigtet. Jeg synes f.eks., det er spændende, at kommunerne har overtaget nogle nye kompetencer på sundhedsområdet, men så ville det visionære jo være at lægge en stor pose penge ud til kommunerne og sige: Her har I noget til at lave en forebyggende sundhedsindsats, for det koster jo på kort sigt, før man kan få gevinsterne på lang sigt.